

Subscription Rs 1 50
 Postage to Ceylon & India 50
 do Straits 75

THE

Advertising charges per line 10
 do per half column Rs 3 00
 do per Column 5 00

Hindu Organ

VOL. 7. } JAFFNA, WEDNESDAY } திந்துசாதனம். } NO 12.
 ௭-௮௮த்தகம். } JANUARY 22, 1896 } அகக, ஜனவரி ௨௨. } இலக்கெ.

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகூத்துக்கொருமுறை புதன்கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

NOTICE.

DURAI & CO:
 CHEMISTS, DRUGGISTS, AND GENERAL
 MERCHANTS.
 VICTORIA HALL, CHETTY STREET
 JAFFNA.

Reg to inform the public and the Medical profession that they have just unpacked a large and varied consignment of chemicals and drugs of the British Pharmacopoeia, both Official and not Official, with a well selected supply of Patent Medicines, directly imported from a well-known European Firm.

The Dispensary Department is in the charge of an efficient hand. Prescriptions are compounded, at low rates, promptly and accurately.

There is attached to their premises an Out-Door Dispensary under the management of an experienced Medical practitioner, who can be consulted at all hours of the day, free.

For Excellence and cheapness, their goods are unrivalled.

A Trial order Solicited—

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI.

Testamentary }
 Jurisdiction } No. 702

In the Matter of the Estate of the late
 Sinnattampi Putappillai late of Thellipalai
 Deceased.

Mankaiyatharasier widow of Putappillai of
 Thellipalai Petitioner

Vs.

1. Putappillai Saunugampillai of Thellipalai
3. Sinnattampi Suppappillai of do
3. Sinnattampi Kathirippillai of do

Respondents

This matter of the Petition of Mankaiyatharasier widow of Putappillai of Thellipalai praying for Letters of Administration to the estate of the abovenamed deceased Sinnattampi Putappillai coming on for disposal before H. H. Cameron Esquire, District Judge, on the 7th day of January 1896 in the presence of Messrs Casipillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 26th day of December 1895 having been read, it is declared that the Petitioner is the widow of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to her unless the Respondents or any other person shall on or before the 26th day of February 1896 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 7th day of January 1895

H. H. Cameron
 District Judge

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY JANUARY 22 1896.

OUR NEW GOVERNMENT AGENT.

No. II

Mr. Ievers, our new Government Agent, arrived here by coach, with Mrs. Ievers, on the 17th Instant and assumed charge of his duties as Government Agent of the Northern Province. We are glad to find that the change

of Administration in Jaffna has given as much satisfaction and delight to our local contemporaries as it has given us. While one contemporary indulges in the hope that Mr. Ievers' advent to Jaffna is the "dawn of a new era of progress and prosperity," another contemporary is as unsparing in his denunciation of the past administration as he is enthusiastic in welcoming the new one, as affording relief to the people of this Peninsula. These are unmistakable signs of the times and fully prove how unpopular and obnoxious the administration of Sir William Twynam was, not with a few 'irreconcilables' only as was represented to be, but with the whole population of Jaffna. We do not, of course, take into account the utterances of our contemporary of the "Morning Star," to whom public interests are nothing compared with the Missionary interests which he represents, and of which, according to our contemporary, Sir William was the champion in Jaffna.

No Administrator of a Province had ever before entered into the duties of his high and responsible office under such favourable circumstances as will help Mr. Ievers in the administration of the affairs of this Province. In the first place, he has the advantage of succeeding an unpopular and unconstitutional administrator; and in the next of already enjoying the confidence and esteem of the people over whom he is now called upon to rule. Sir William Twynam had not only mismanaged almost all the institutions founded or handed over to him by his predecessors, but had also neglected or left undone so many things of urgent necessity to the welfare and advancement of the Province, that Mr. Ievers has an excellent opportunity of leaving his mark in the Province and earning the undying thanks and gratitude of the people, by introducing the necessary reforms into the several departments of his administration, and by attending to such of our wants as are considered urgent by him.

There is no more important question that awaits the serious consideration of the new Government Agent than the question of railway extension to Jaffna. This is an undertaking which has the almost unanimous support of the public opinion of the whole Colony. The people of this District have been agitating for the boon of railway extension for the past twelve years or so, but, owing mainly to the indifference and hostility to the undertaking on the part of their late "Rajah," the project still remains a "tantalizing vision." There was a time when they supposed that they were within measurable distance of succeeding. But Sir Arthur Havelock, who had obtained the sanction of the Home Government for the survey of the proposed route to Jaffna and held out hopes of commencing the actual construction of the line before the termination of his Government of Ceylon, was obliged to remark as follows in his farewell Address to the Legislative Council in October last:—

I regret that, from delays that have taken place in obtaining trustworthy information as to the probable traffic of a Railway to Jaffna, it has been impossible to form an opinion as to the expediency of this work from a commercial point of view. As you are aware, a survey of the line and an estimate of its cost, showing a very moderate expenditure per mile, have been made. Apart from the advantages which this project offers, of bringing the numerous and enterprising population of Jaffna into easy communication with the capital and chief port of the Island, and of opening out the sparsely-peopled country which intervenes, it

would greatly help to facilitate communication between Colombo and Trincomalee, the two chief points of defence."

If not for the obstructive policy of the late Government Agent the informations required by the Government would have been supplied to them long before Sir Arthur Havelock left the Colony. The retirement of Sir William Twynam however removes the greatest obstacle to the success of this cause; and our new Government Agent, to judge from his past proceedings, cannot but be favourable to the undertaking. Our new Governor is also pledged to an active railway policy, as his speech at the Ceylon Association in London on the 15th Instant referred to elsewhere will show. His Excellency's Indian experience will stand him in good stead in this matter, where political and moral considerations more than any other considerations guide the Government in their railway policy. And, above all, the Rev. Father Lytton, who had brought this question within the range of practical politics has arrived in the Island after an absence of two years in Europe, and is in the Metropolis, ready and willing to do anything and everything in his power, to promote the cause which is so dear to his heart. These are circumstances which make us feel confident that it will not be long before the whistle of the Iron Horse will be heard in Jaffna.

Mr. Ievers cannot do a greater service to the people committed to his care, and there cannot be a greater act of his administration that will render his name immortal in Jaffna, than his championing the cause of railway extension to the capital of his Province and securing its construction without much loss of time. It would not be sufficient, if he would merely observe a policy of benevolent neutrality and allow the people to fight the battle of railway extension as they have hitherto done. Experience has proved that the agitation of the people without the cordial co-operation of the head of the Province would be of no avail. What we, therefore, desire to see is that the Government Agent should become the Chairman of the Jaffna Railway Committee and guide its future operations and deliberations, as the Government Agents of Galle, Kurunagalla, Matara and Matale had successfully done in the cause of railway extensions to their respective Districts. Mr. Ievers himself at Anuradhapura read the address, as we pointed out in our last issue, to His Excellency Sir Arthur Havelock praying for, among other things, railway extension to Jaffna via Anuradhapura. We cannot, therefore believe that our new Government Agent would stand aloof and adopt a policy of masterly inactivity in regard to this question.

In conclusion we cannot do better than quote the weighty words of Sir Anthony MacDonnell, the present enlightened and popular Lieutenant-Governor of the North-Western Provinces of India on the question of Railway extension in the neighbouring Continent. Every word is applicable to the case of our Northern Railway. What has happened in Northern Behar would happen in the Northern and North-Central Provinces of Ceylon, if only the railway is extended to Jaffna. Said His Honor in reply to an address presented to him by the Upper India Chamber of Commerce:—

"I am not indeed so familiar as yet with things in Northern India as I am with conditions in Central India and Bengal; but I can from my own personal experience point the moral which your remarks enforce; and bear witness to the

கணபதி துணை.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்.....	03
வீழ்க்கதனபுனல்வேந்தனுமோங்குசு.....	06
ஆழ்க்கதையதெல்லாமரமமே.....	10
குழ்க்கவையகமுந்தயாதீர்கவே.....	06

விளம்பரம்.

புத்தக விளம்பரம்.

நமச்சிவாயமலை...	03
ஆத்திருடி கொன்றையேந்தன் உரை.	06
இலக்கணவியலிடை...	10
கம் பாலபாடம்...	06
உம்	12
சும்	25
சும்	50
கும்	37
மறைசையந்தாதி உரை...	25
பூமிசாஸ்திரவிளக்கம்...	15
நிகண்டு க-வது சொற்பொருளோடு.	25
க-வது முதல் ௧0-வது முடிய	90
க-வது முதல் ௧2-வது முடிய	120
க-வதும் ௧2-வதும்.	37
நன்னூல் விருத்தியுரை...	200
சதிரையாத்திரை விளக்கம்.	15

இப்புத்தகங்கள் மாத்திரமே இவ்வியப் திரசாலையில் ௧0-க்கு க. கழிவேடு பெ ரத்தக்கவை.

விளம்பரம்.
மல்லாகம் குடி சுப்பிரமணியர் வைரவந்த ரும் பெண் சின்னாச்சியும் கணபதியர் சுப்பிரமணியரும், மல்லாகம் இறை பச்சந்தை என்னும் ஆதனத்தை மேற்படிபூர்குடி சுப்பிரமணியர் இராமப்பிள்ளைக்கு எழுதிக்கொடுத்த உபசவுறுதியை, மேற்படி நிலத்தில் சந்தை வைக்காதபடியால், அழித்துவிட்டேனென்பதை இதனால் எல்லாருக்கும் அறிவிக்கிறேன்.

கடிகுக் (௭) } இங்ஙனம்
தையீ ௨0௨. } சு. வயிரவனாதர்.

விளம்பரம்.
யாழ்ப்பாணம்
இரகுநாதையர் சொதிடபரிபாலணமடத்த
துர் முகி வருஷ
வாக்கிய பஞ்சாங்கம்.
இது அச்சிட்டு முடிந்து கட்டுவேலை நடக்கின்றது. விரைவில் வெளிப்படும்.
கொக்குவில் } இங்ஙனம்,
மார்ச்சியீ ௨0௨. } இ. கை. அ.

திருவாதியாடிகள் புரணம்.
இதற்கு ஸ்ரீ. க. வேப்பிள்ளை ஆசிரியர்செய்த விருத்தியுரை என்னிடமிருக்கிறது. விலை ரூபா ௧ சதம் 00, சிழிவு ௧0க்கு, க. தபாற்குவி சதம் ௧0 சவுகச்சேரி } இங்ஙனம்
சவுளிக்கடை } வி. தாமோதரப்பிள்ளை.
உபாத்தியாயர் கூட்டம்.
இந்தமீ ௧௧௨ வெள்ளிக்கிழமை நடக்கவேண்டிய உபாத்தியாயர் கூட்டம், இது அருவிக்காலமென்று நள்ளிவைக்கும்படி சில உபாத்தியாயர்கள் தேட்டுக்கொண்டபடியால் பங்குனிமீ த்தில் கூட்டப்படும்.
இங்ஙனம்:
த. கைலாசப்பிள்ளை.

இந்துசாதனம்.

யாழ்ப்பாணம்; மன்மத(௫) தையீ ௧0௨

"தீயோசவீக்கல் சொசைற்றி."

"தீயோசவீக்கல் சொசைற்றி" யுடைய இருபதாம் வருஷாந்தக் கூட்டம், வழக்கப்படி சென்ற டிசம்பர்மீ ௨௭௨ முதல் அடையாற்றில் நடந்தது. இந்தச்

"சொசைற்றி" யைச் சிலர் ஒரு சமயம் என்பார்கள். இது சமயமன்ற: ஒரு சபை. இந்தச் சபையானது எல்லாமத்தர்களும் கலந்து சந்தோஷமாகக் கொண்டாடுதற்கு ஏற்றவொரிடமாகும். ஆயினும் சிறிதநவர மாத்திரம் தாமதமே நானமுற்று இதில் சேரவில்லை. இந்தக்கள் பெளத்தர் முதலான இத்தேசத்தச் சமய வாதிக்கும் ஐரோப்பா அமரிக்கா ஒள்ளதிரேவியா என்னுள் கண்டநிலினுள் அளவிடந்த வகையான மத்தர்களும் இதில் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். இத்தம தம் பெளத்தமென்னும் இத்தேசத்த மதங்களினுள் எம்மைகளை மேலத்தேசத்தார் அறிந்ததற்கும் அவற்றில் கம்பிக்கை வைக்கிறதற்கும் இச்சபை ஏற்ற காரணமாயுள்ளது.

இதற்குப் பலதேசங்களிலும், சென்ற கூடும் வருஷமுடியில், ௩௨௩ கிளைச்சபைகள் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. இச்சபைகளைச் சேர்ந்தவைக இக்கிளியில் திருபத்திரண்டு பத்திரிகைகளும், ஸ்பானிய பிராஞ்சிய ஐர்மனியபாணலு முதலியவைகளில் எட்டுப் பத்திரிகைகளும் இருக்கின்றன. இவற்றுள் சிறந்த பத்திரிகைகள்; மந்தவை மாசாந்தப்பத்திரிகைகள் இவற்றுள் சிறந்த மூன்று பெரும்பாலும் பெளத்தசமயத்தைச் சேர்ந்தவை; ஒன்று இல்லாமத்தத்தைச் சேர்ந்தது; மற்றவைகள் இத்தமத்தத்தைச் சேர்ந்தவைகளும் பெரிதாவனவைகளும். சென்றவருஷத்தில் இச்சபையாரால் சடு வகையான புத்தகங்களும் ௨௨ வகையான துண்டுப்புத்தகங்களும் பிரசுரிக்கப்பட்டன. இவைகளுள் மம்மவர்க்குடு மிகவுபயோகமான புத்தகங்களும் இருக்கின்றன. இத்தவகைகளால் நம்முடைய சமயவியல்யங்களையும் இத்தக்களுடைய மகிமைகளை யும் நாம் சினைத்தாமிராத தேசகளுக்குக்கொல்லாம் போயறிவித்தவால், இந்தத் "தீயோசவீக்கல் சொசைற்றி" யானது நமக்கு ஒருபெரிய தபாலாபிசேபோன்றிருக்கின்றது.

சென்னை அடையாற்றிலுள்ள இச்சபையைச் சேர்ந்த புத்தகசாலை அன்றையிருக்கின்றது. அதில் சென்ற வருஷ முடியில் ௮௭00 புத்தகங்களிருந்திருக்கின்றனவாம். இவற்றுள் ௧௦௨௧ புத்தகங்கள் முழுதும் பெளத்தமதசம்பந்தமான சின் யாப்பானிய பாரமிய துல்கள். மற்றவற்றுள், ௨௨௮ வேதவேதாங்கங்கள், ௧௦௨ புராணங்கள், ௩௨௪ நுரைசாத்திரம், ௧00 திரி சனசாத்திரம், ௧௦0 ஆகமசாத்திரங்கள், ௧௫0 விவாகரணதி, ௮௧ தோத்திரசாத்திரம். இந்த ௮௭00 ல் ௧௦0 புத்தகங்கள் இவ்வருஷத்திற் சேர்ந்தன. இந்த ௧௦0 ல் ௨00 புத்தகங்கள் சபைக்கு உபகாரமாக அளிக்கப்பட்டவை.

இன்னும் இச்சபையால் சென்னையில் ஓர் பள்ளிக்கூடம் பண்பிப்பின்களுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதனைச் சென்னைத் தேசாதிபதியும் இந்திய மகாதேசாதிபதியும் இவ்வருஷத்திற் போய்ப்பார்த்த மிகப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். இன்னும் ஐந்தாவருஷத்தில் ௫0,000 பண்பிப்பின்கள் படிக்க இது ஏதாவருமாம். பண்பர்சனைக் கிறிஸ்தவருமார் அமைத்த சேற்று சிலை கொடுக்கிறோமென்று வைத்திருந்து கிறிஸ்தவராக்கிவிடுவதிலும், அப்பணையர் இப்பள்ளிக்கூடத்திற் சற்றுச் சுவமத்தந்தர்களையிருப்பது ஆயிரமடங்கு உண்டு.

இச்சபைக்கு ஓரர்த்தம் இவ்வருஷத்தில் வந்தது. அதையும் சொல்லுதல் வேண்டும். அமரிக்காவிலுள்ள கிளைகளுக்குக் காரியக்காராயிருந்த மெஸ். ஜூட்கு என்பவரிவர்களினின்றும் சிறிதவிட்டார். அதனால், அமரிக்காவில் ௧௮௬௪ம் வருஷத்திலிருந்த ௧0௧ கிளைகளுள் எடு கிளைகள் அவரோடு சேர்ந்தவிட்டன. ௧௪ கிளைகள் மாத்திரம் இவர்களோடு சேர்ந்திருக்கின்றன. மற்றவைகள் இன்னுமொருவரோடு சேர்ந்தன. இத்தனும் சபைக்கு வருவாயும் சிறிது குன்றவாயிற்று.

சென்ற வருஷாந்தக் கூட்டத்தின் சிறப்பைப் பார் க்கிறதற்காக அமரிக்காவிலிருந்து ஏழுபிரபுக்கள் வந்திருந்தார்கள்.

நமது புதிய ஏசண்டி.

மெஸ். ஜவஸ்தரை போன தில்கட்டிமுமை தமது உத்தியோகத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். இவருடைய குணங்கள் எப்படிப்பட்டவையென்பதை அறிய அனேகர் அப்பெரியுடையராய்க் காத்திருக்கிறார்கள். இன்னும் நாளும் பூரணமாய் அறியவில்லை. பிறருடைய வார்த்தைக்குச் செலிக்கொடாமல் தமக்கே தேர் அங்கவேடையர் ஊர் நிலைமையைப் பார்ப்பதில் வெகுபிரியுடையரோடே தோன்றுகின்றது. சேர். துவைனம் உத்தியோகத்திலிருந்தகாலத்தில் அவரை ஆபீஸிலொழிய மந்திடல்களில் இவ்வூரிற் கண்டத மிகவேருமை. இவர் அப்படியிருக்கவல்லது. ஆதலால் நமக்குள்ள குறைகளை இவருக்குக் காட்டுவதும் இவர் அவைகளை அறிந்ததும் மிக இலகுவாகும். துவைனத்தரையுடைய அரசியலைப் பழுதுபடுத்தினவர்கள் அவருடைய மேலத்தியோகத்தரே. அவ்வுத்தியோகத்தர்கள் தங்களுடைய வழிந்துவளர்ப்பாகியவொன் னைப் பார்த்தார்களேயல்லாமல் பொதுவாகச் சனங் களுடைய எண்மைகளையும் தரையுடைய பேரையும் பேணிவார்களில்லை. அதுபற்றியே துவைனத்தரை உத்தியோகத்திலிருந்தபொழுது அவரை உச்சப்படியிலே தூக்கிவைத்துக்கொண்டு அவருக்காகப் பேசி வந்த பத்திரிகைகள் சில, இப்பொழுது அவரைக் கீழே வீழ்த்தி இசுமுலனவாயின. ஆதலால் ஒவ்வொன்றையும் உள்ளவுள்ளபடியே ஜவஸ்தரை காலவிடுவதேயல்லாமல் ஒன்றையும் நாம் சோடித்தும் அலங்கரித்தும் காட்டவேண்டியதில்லை.

அவசியமில்லாத செலவுகளைச் செய்வதும் மெஸ். ஜவஸ்தரைக்கு விருப்பமில்லைப்பேரவைத் தோன்றுகின்றது. அதனும் கச்சேரியில் சில உத்தியோகத்தரு

டைய சேவை வேண்டாமலும் வரும்போலும், இந்த டைமர்களைத்தால் அரசினருக்கு வரும் வரும்படி எவ்வளவுவென்பதையும், அரசினரால் மற்றவர்களைக் களுக்குச் செலவழிக்கப்பட்டதிலும் எத்தனையிலொரு பங்கு சேர் துவைனத்தரை ஏசண்டராக யிருந்த இரு பத்தரது வருஷம் இத்தமகானதைதரகுச் செலவழிக் கப்பட்டதென்பதையும்மாத்திரம் மெஸ். ஜவஸ்தரை யைப் பார்த்துமபடி கருக்கமாக அறிவிக்கிறோம்.

"நத்தார்ப் பெருநாள்."

சென்ற நத்தார்ப்பெருநாளுக்கு முன் புறப்பட்ட உதயதாரகைப் பத்திரிகையால் நத்தார்ப் பெருநாளின் ஒருமருகெல்லாம் அற்றுப்போயின. அதில் பின்வரும் வசனம் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது.

"நத்தார்ப் வருஷாறு தெரியப்பட்டவில்லை. ஆயினும் துறுதுறு வறுஷங்களைக் கீது வழங்கிவருதலையறிவேம. பேசுக்கிறிஸ்துவின் சன்னதின்மக அது கொண்டாடப்படுதலை நம்மவர் அறிவர். இந்தச்சன்னதி நம் டிசம்பர்மாதத்திற்றுளே அல்லது வேறுமாதங்களிலேவென தீர்மானிக்கக்கூடாமல் பலரும் பலவாறு என்னுமின்றார்கள். சரியான தினத்தைக் கொண்டாடலு சரி வேறுதினத்தைக் கொண்டாடலு சரி, ஒருநாளை நாம் அவர் பிறந்த தினமாகக் கொண்டாடுகிறபடியால், அதிகபேசியில்லை."

யேசுவின் டைய சரித்திரமெழுதின காண்குபேரில் ஒருவரேனும், இந்தச் சந்தேகம் பிறவாதபடி, அவர் இன்ன வருஷம் இன்ன மாதம் இன்ன தேதி பிறந்த ரென்று சொல்லவில்லை. யேசு பிறந்ததென்று சொல்லப்பட்ட காலத்தகுப் பின் ஏறக்குறைய திருநாறு முந்துறுவறுஷமளவிற்குள் இந்த உருவக் கொண்டாட்டம் ஆரம்பித்தது. இவ்வறுஷாறுசுப் பத்திரிகையானது, இன்னும், "இந்த டிசம்பர்மீ" உருவகையக் கொண்டுநற்குப் பல நியாயங்களுள், அவற்றான முக்கியமானது அது அயனகங்கிக்குச் சமீபமான தினங்களிலொன்று. இந்தக்காலத்தை அங்காஸி இருந்த சாதிக்காரர் மிக விசேஷமாகக் கொண்டவர்" என்கின்றது. இப்படியெல்லாவு் சொல்லியும், அந்த நத்தார்ப்பெருநாளில் இங்கிலாந்து அமரிக்கா முதலிய இடங்களில் டெக்குட் கொண்டாடத்தெ வர்ணிக் கு முகத்தால், அந்தத்தினத்தில் ஒருவரேனும் யேசுநாதரைகினைக்கவொட்டார்களைப்பது கற்றுக்கல் னுகின்றது. "இந்தக்கள் எல்லாருக்கும் பரிசுத்தனை" மாம். இந்தக்கள் எல்லாருக்கும் பரிசுத்தனை மாயிருத்தல் எல்லாவிடத்தல் கணப்பிடவில்லை. இத்தேசங்களில் திபாவலி எப்படிக்கொண்டாடப்படுகின்றதென அப்படியே இங்கிலாந்து முதலிய தேசங்களில் இக்கள் கொண்டாடப்படுகின்றதன்றி அதற்கு மேலேயொன்றுமில்லை.

உதயதாரகையுடைய வசனத்தைப் பார்த்தும்போது, 'திருவன்' குடியிலவைத்த கங்கி ரூபகத்தில் வருகின்றது. அவனும் ஒருகளை நிலையில் வைக்கவேண்டிய குடியிலவைத் தலையினின்றும் எடுத்தவிடிக் கைத்தில் வைத்துக்கொண்டு ராசமுக்கத்திற் போயிருந்தனனும். இதுவும் அதுபோலிருக்கின்றது எப்பொழுதோ ஒருகாட்டிற்கக் கொண்டாட்டத்தை டிசம்பர்மீ" உருவியற் கொண்டாடிகிறார்களென்பது.

இவ்வாறே கிறிஸ்தவ பத்திரிகையாகிய உதயதாரகை கிறிஸ்தவருடைய சன்னததைப்பற்றிக் சந்தேசமுறுவது மிக வாச்சரியமன்று. கிறிஸ்து பிறந்த தின மெதுவென்பதைக் குறித்தக் கிறிஸ்தவருக்குள் துற்றுமுப்பத்திரைமே வகையான அபிப்பிராயங்குகின்றது. இவர்கள்தான் இத்தக்களுடைய சரித்திரங்களோன்றுக்கும் தேதி நிச்சயமில்லையென்று மிகவும் சேபிக்கிறவர்கள்!

சமாதாரம்.

காலகிலை:—சென்ற பகூத்தில் மழையுமில்லை; ஆயினும் கொலமதிகமாயிருக்கின்றது. அருவி கொடிய த்தொடங்கிவிட்டார்கள். தேசனென்கெயும் கொஞ்ச மேலுமில்லை. பேதிக்காலம்போல எப்பொழுதும் மரணம் மரணமென்ற சந்தமாயே யிருக்கின்றது. இவ்வருஷத்திற் போல ஒருவருஷத்தும் இவ்வளவு மரணமில்லை.

துரை அண்டிகோ:—இப்பெயர்ப்பெற்ற ஒளட தசாலையொன்று "விக்கோறிய திங்க்கோல்" இருந்தவிட்டில் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதில் இங்கிலிசு மருத்துவியற்பணவும் வைத்தியமும் டெக்கின்றது. சல்லகைக்காரர் சேர்ந்திருக்கிறார்கள். தெய்க்காலம் கிலைபெறவேண்டும்.

தானவரவு:—மேலைப்புலோலி ஸ்ரீ. ஆ. ஆறு முகப்பிள்ளையின் அபாச்சிரியையில் அவர் புத்திரர்கள் சை. ப. சபைக்கு ரூபா ௨ தானமாக அளித்து அனுப்பினார்கள்.

"ஆனைக்கோட்டை சக்கரத்தை ரோட்டு:—இந்த ரோட்டு பல ஜனங்களுக்கும் மிகக் பயன்படையுள்ளது. இது இருக்கிற ஸ்திதியை உள்ளபடியே கோக்குங்கால் மனிதர், வண்டி, குதிரை, மாடு, ஆடு முதலியவைகள் வருத்தமின்றிக் செல்லக்கூடியதாயிருக்கவில்லை. ரோட்டொம்மிற்றி அங்கத்தவர்கள் இத்தெருவின் கீர்க்கேட்டைக் கவனித்ததுத் திருத்துவிக்க முயல்வது அவர்களது பெருங்கடனோம். கடி.

௧0 வயதுத் தியோகஸ்தர்:—ஆங்காங்குள்ள தலைமையுத்தியோகத்தரவர்க்கும் அரசினர் ஓர் விளம்பர மனுப்பியிருக்கிறார்களாம். அதன்காரம் வருஷத்தோறும் தக்கடங்களுக்குக் கீழள்ள ௧0 வயதுடையவர்களைத் தெரிவிக்கவேண்டுகென்பதே.

மெஸ். புஷன் ஸ்வஸ்தியா பிள்ளை:—யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலே நயிழ்மொழி பெயர்ப்பாளராயிருந்த இவர் வதனைக்கச்சேரிச் சிறுப்பரைய் சியமணம்பெற்றார்.

உதவி வித்தியாபரிக்ஷகர்கள்:—இங்கே பரிக்ஷகராயிருந்த மெஸ். ஏ. ஈ. மணுவல் மட்டக்களப்புக்குச் சென்றனர். அங்கிருந்த மெஸ். ஜி. ஓ. தம் பாயினை இங்கே மாற்றப்பட்டார்.

மெஸ் பிஷ்ரத்தரை:—மட்டக்களப்பு கவண் மெண்டு எண்டராகிய இவர் இச்சனவரியிற் ௧௯௨௧ ஓபரலத்தைப் பார்வையிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது தற்பெயலயக் கடலில்விழ்ந்து அவுஸ்தைப்படுகையில் அங்குமின்றி தலைமைக்காரன் குதித்து அவரைத் தூக்கிக்கொண்டிருந்த இரக்சித்தராம்.

முத்துச் சிப்பிச்சேரனை:—கப்பலின் டன்னைச் சிப்பியைச் சேரனை செய்வதற்காக உருவ வரையிற் புறப்படுவாராம்.

விதிப்பரிசை:—இது இந்த ஜனவரியிற் ௧௯௨௧, ௧௯௨௨ ஆகிய ஆண்டுகளில் நடந்தது. யாழ்ப்பாணக் கச்சேரியிலே வித்தியாபரிக்ஷகராம் உபஎண்டராகும் சமுதேயில் சைபேர் பரிக்ஷிக்கப்பட்டார்கள். இம்முறை இப்பரிசைக்கு இத்திவற் சென்றோர் ௨௬௦ பேர்.

வைத்தியச்செலவு:—டக்டர் வலன்ரயின் மூலம் என்னும் ஒரு வைத்தியர் ஒருகட்டத்தரை யினுடைய மனைவியைக் கைவலியுடைய செலவு ௧00 ரூபாயாம். அதில் பற்றிய அரைவாசிக்கி மிகுதிக்குக் கண்டி மூன்றிற்கேட்புல் பிரதானியைத் திருக்கிறார்.

சூலியூ. ஆறுமுகராவலர்க்கு ரூபூசை:—ஓடி காவலரவர்களிடமிருந்து தினத்திலே அமரவதி புத்திரியிலே வர், ராக, ராம, அ. வெங்கடசலச்செட்டியாரும், டி. வி. வாசம், சு. அலக்ரமணச் செட்டியாரும் சிவபெருமான், விக்ரமேசுவரர், வைரவர், சுப்பிரமணியர் என்னும் மூர்த்திகளுக்கு விதிப்படி அபிஷேகஞ் செய்வதற்கு யார் ரூபூசையேடு சிவனடியார் பலர்க்குத் திருவமுதற் செய்வதற்காகும். அடியாள் பத்திரிற் சிறந்த இவர்களை இன்னும் சிறக்கச் சிவபிரான் அருள்செய்வாராக. வி.ம.

செத்துப்பிழைத்தவர்:—புளவிய் கூடிய சென்ற காலகிரகசபையைப் பார்த்தவர்க்கு இலக்குமண ஜயரென்றொருவர் கரத்தார் பீடிக்கப்பட்டு இறந்தவர் போல மயக்கமடைந்ததிடந்தார். இறந்துபோனாரென்று மயானத்தற்கு எடுத்திக்கொண்டு போகும்போது வழியில் சிவஅவயமையைக்கண்டு மீட்டுக் கொணவந்தார்கள். இப்போததப்பிவிட்டார்.

தேசாதிபதி களுக்கு விருந்து:—இலங்கைப் பழைய புதிய தேசாதிபதிகளிருவருக்கும் வண்டனிலே இலங்கைச்சந்தவர்களால் சென்ற ௧௯௨௨ வியாழக்கிழமை விருந்தளிக்கப்பட்டது.

சூ. ஆனந்த குமாரசுவாமி:—கொளவ, சேர். மூத்தக்குமாரசுவாமியின் புத்திரராகிய இவர் சீர்மையில் சமோகானத்துச் சுவகலாசாலையிலே முதலாம்வகுப்பிலே பிரவேசிக்கப்பட்டு சித்திபெற்றார். இவர் தவர்போகனி, வயது ௬௪.

பந்தயக் குதிரை:—அவுஸ்திரோலியாவிலிருந்து இங்கிலாந்துக்கு "ஓரிசேபா" என்னும் கப்பல்மார்ச்சமாகச் சென்ற பந்தயக் குதிரைகளில் ஒன்றுக்கு விலை ௬0,000 கிள்ளி. மற்றொன்றின் விலை ௫,000 கிள்ளி.

சென்ற ௧௯௨௨ வியாழ சீர்மையில் கமது வரப்போகிற தேசாதிபதிக்கு ஓர் விருந்து செய்யப்பட்டது. அப்போது அவர், இலங்கையில் தெருக்களையும் புனைவண்புரப்பாணையையும் கீப்பாய்ச்சலையும் அதிகப்படுத்தினதும், வியாபாரத்தைத் தூக்கிவிடுவதும், "வலண்டியர்"ச் சேனையைப் பெருக்குகிறதும் தம்முடைய விருப்பங்கள் என்றனாராம்.

அமெரிக்காவில் பிரசித்திபெற்ற இப்பொழுது இங்கிலாந்தில் ஏற்றுமைய மதவிஷயங்களைப்பற்றிப் பிரசங்கஞ் செய்தவரும் விவேகானந்தசுவாமியின்கூடக் கூடி வேலைசெய்வதற்காக ராமகிருஷ்ணமணிக் சுவாமியின் கீமைக்குப் புறப்பட்டுப் போயிருக்கிறார்.

கடிதம்.

வைத்திகைசுவகத்தாத்துவித சைவ சித்தாந்த சமயம். (சுரு-ம் பக்கத்தொடர்.)

தந்தவிஷ்டை: பரமபதம். ஸாதா பங்கத்திரயம்! 'அந்த விஷ்டைவின் அறிமலம் பதத்தை எக்கரலமும் பெரியோர் கோக்குவாராயினார்' என்று கூறப்பட்டனது. இதனால், இங்கே 'விஷ்டை' எனப்படும் பதம் காராயணரின்மேலதாய், விஷ்டைக்கார பூமியின் பாலதாமோ மந்தியார் சக்கரத்தின் பாலதாமோ என யோசிக்கக்கூட, கடவல்லியுபிடதம், சேர்தவக: பரமபங்கோதிரத்தவிஷ்டை: பரமபதம்! 'அவன் அந்த விஷ்டைவின் அறிமலம் பதத்தை அந்தவாவின் கரையை அடைகின்றான்' என்று கூறிற்று, இந்த மந்திரத்தையே குதசகலிதையிற் போந்த பிரமகதை பதினொன்றாம் அத்தியாயத்து இருபத்திரண்டாஞ் சுவோசமும் வித்தது கூறிற்று.

கலாநதவஞ்சபுவணம்வரணம்பதமத: பரம்! மந்தர்ச்சேதனமே சேஷ்டத்வரபரிபத்யதே! 'கலை, தத்துவம், புலனம், வரணம், பதம், மந்திரம் என்னும் ஆறும் ஓடத்தவாயு என்று சொல்லப்படும்' என்றும், சக்த்யாதிசுபுருதிவயந்த்ருசிவதத்வசமுத்பவம்! வ்யாப்தமேகேகதேகைவமருதாரும்பாதிகம்யகர! சைவதத்வரமந்தாமயத்வராய்ஷ்டபிரதவயி:!!

'மண்ணினின்றுத் தோன்றிய சலசமுதலாயின மண்ணிலே வியாபிக்கப்பட்டாற்போலச் சிவதத்துவத்தினின்றே தோன்றிய சக்திமுதற் பிருதிவியீரம் தத்துவம் சிவதத்துவத்தினிலே வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றே சிவதத்துவம் பரப்பிரகிருதிக்குப் பெயராய் எய்திற்று. சிவதத்துவம் சக்தித்தத்துவத்திற்குத் தம்முள்ளே வேறுபாடு சிறந்தாதல்பற்றி வேறுமைத்தெண்ணுது சக்தித்தத்துவத்தளடக்கிக் கூறப்பட்டது.) ஆறத்துவர்களினிலே அடைபடும் 'மேலாகிய சிவதரம்' (சிவபுரம்) அதுவேயாம்' என்றும்,

சிவேச்சயாரபராக்ச்சிவமதத்வைகதாந்தர! 'சிவதத்துவத்தைச் சிவேச்சையினிலே' (சிவசுகந்தப் தத்துவிலே) பாசக்தி இணைத்தநிற்கும்' என்றும்,

சிவதத்வரதீப்யம்யந்த்ருசீராதிக்ரகிச! வ்யாபாரதித்தித்திசுவஸ்ததோவ்ஷ்டு ௩ தஸ்தத:!! 'சிவன் சிவதத்துவமுதல் பூமியாராயுமுள்ள சேர்தசேனப் பிரபஞ்சமென்றும் வியாபித்திருக்கின்றார். அதினால் சிவன் விஷ்டை எனப்பெயர்ப்பெறுவர்' என்று சிவபுராணஞ் செப்ப, இதற்கிசைக்கே சிசிரினிமா ஜியுடையாரும் இசைத்தவரால், இருக்குவேதத்திலே 'பெரியோரால் எப்போதும் பார்க்கப்படும் பரமபதம்' என்று செப்பப்பட்டது சிவபதமாமெனவும், அச்சிவபதம் கடவல்லியுரைத்தவாறு கலாபுவனத்தத்துவபத மந்திரவரண அத்தவாவின் கரைக்கண்ணதாமென்பது வங்கு விளக்கக்கிடந்தது. வரும். சி. செ.

பிரபஞ்சவிசாரம்.

(மாயாவாதமதமுதல்)

கரு-ம் பக்கத்தொடர்.

பிரபஞ்சம் இப்போது உள்பொருளாகத் தேற்றுமாயினும், சாக்ஷிராவத்தையை எய்தச் சொப்பனம் பெய்யாமாறுபோல, எம் முத்தி தசையை அடைய இப்பிரபஞ்சம் பெய்யென்பது இனிது தணியப்படுமென்பீரேல்; இந்தத்தணியக்கு ஆதாரம் யாது? கமது மாயாவாத நண்பர்களுள் யாரென்று முத்தி தசையிற்சென்று இது பெய்யென்று கண்டு வந்திருக்கின்றனர்? இவ்விலை இவ்விலை பின்னைப் பிரபஞ்சத்தைப் பெய்யென்று துணியத்தக்க தொருகாலம் உண்டென்று காத்திருந்தல் எவ்வாறு அமைவுடைத்தாருமோ? முத்தி தசைக்குப் பக்குவராகிய அடியார்களது அருள்வாக்குக்கொண்டு இது தணியத்தக்கது என்பீரேல், அந்த அருள்வாக்குக்களுக்கு கமது நண்பர் தந்தரைக்கும் பொருட்பேறுகை சிறிதும் ஏற்புடையனவாகா என்பதும், அந்த வாக்குக்கள் எல்லாம் பிரபஞ்சத்தை உள்பொருள் என்நே எடுத்திவைக்கும் என்பதும், அது அன்னைப் கூறின இங்குள்ள புகழ்க்களால் இனிது சாதிக்கப்படும் என்பதும் முன்னாள் தானேவிளக்கப்பட்டன. பிரபஞ்சத்தை தீல்ப்பொருள் என்று காட்டுதற்பொருட்டு இவர்கள் எடுத்தாரும் கருதிக்கூற்றுக்களும் அந்நணமேயாமென்பதும் எம்மேலே தெரிந்த விளக்கி இருக்கின்றும். பின்னை இவர் பிரபஞ்சத்தை இல்பொருள் என்று நிறுத்தமாறெற்றனம்? ஒருகொள்கையை நிறுத்ததற்குச் சருதி யுத்தி அதுபவம் மூன்றும் வேண்டப்படும். இம்மூன்றானது இவர்க்கு எடுத்தக்காட்டிய சருதி ஆதாரம் இவருக்குச் சிறிதும் அனுக்லமமாகாது பிரதி கூலப்பட்டு, அதுமட்டோ, இவர்க்குறந்த ரேரின்னது நிராகரிக்குந் தலை வினவாகிய எத்தனை யோ பரகங்களை அடக்கி இருக்கக் காண்கின்றேம். அன்றியும், இவர் எடுத்தக்கூட்டும் கருதிக்கூற்றுக்களுக்குச் சித்தார்த்திகளாகிய எதிர்க்கட்சியார் பிறிதொருள் விளக்கிக் காட்டுவாராதலின், இவர்கூறும் பொருளும் பொருளும் என்பதை இவர் யுத்தி அனுபவக்கொண்டே நிறுத்தத் தவ்வென்றும், அந்நணம் யாதொரு யுக்திப்பிரமாணத்தை இவர் எடுத்தக்கூட்ட வல்லுதார! அல்லது யாதொரு அனுபவப்பிரமாணம் காட்டுகிறாரா? இவர்கூட்டிய அனுபவங்கள் எல்லாம், பிரபஞ்சத்தை இல்பொருள் என்று கோருகமாக்கக் காட்டும் ஆற்றலின்றி அழிந்தொழிந்துள்ளனவே! இவர்கூட்டும் அனுபவங்களெல்லாம் பிரபஞ்சத்தை இல்பொருள் எனக் கொண்டால் அமைவுடையனவாமன்றிப் பிரபஞ்சத்தை இல்பொருள் எனத் தாமேகூட்டும் ஆற்றல் உடையனவல்லவே. பின்னைப் பிரபஞ்சம் இல்பொருளென்பது நிலைபெறுமாறு எவ்வாறு? நிலைபெறுதல் கூடாதபோது, அந்தக் கூடாமைக்குக் கயிற்றரவையும் காண்யாற்றையுமே பிறவற்றையும் உபராமமாகக் காட்டுதலால் வருமொரு பெறுபேறுதான் என்ன?

எம் இந்தப் பெத்த தசையின் கண்ணே மாயாமலத்தால் அத்திகிரமிக்கப் பெற்றனமோதலின், கண்டுத் தோற்றவனவெல்லாம் பெய்யெய்யாம் என்பீரேல்; மாயாமலத்தால் அத்திகிரமிக்கப்பட்டவழித் தோன்றுவனவெல்லாம் பெய்யென்பது எவ்நோடுபெற்றபடுமீ? மாயாமலத்தார் பத்திக்கப்பட்ட இந்தநிலையிலேயன்றே எமக்குக் கடவுளுண்மை புலப்படுவது! இது மாயாமலத்தார் பத்திக்கப்பட்டவழித் தோன்றிய தோன்றாதலின் இதுவும் பெய்யெய்யாம் என்று கடவுளுண்மையையும் வெறுத்தொழித்து நீர்ச்சரவாதம் செய்து திரிவாம்? அன்றியும் மாயாமலத்தார் நடுக்கப்பட்டவழித் தோற்றவன என்னதும் பெய்யாமாயினர் எம் பெய்யென்று கம்பிப் பத்திசெய்துவரும் சரு

தியும் பெய்யும், சமயமும் பெய்யும், கடவுளும் பெய்யும், யாவும் பெய்யாய்முடியுமே, எம் இப்போதுசெய்யும் வாதமும் பெய்யாருமே, பின்னை ஏனோ இப்பெய்யமுயற்சியிற் நலையிட்டெழவேண்டுமது? ஏனோ காமயாதொருசமயத்தை அணுகித்துச் சருதிவய விசுவசித்துக் கடவுளைப் பத்திசெய்யவேண்டுமது? இவைகள் எல்லாம் பெய்யல்ல. பெய்யென்று தோற்றவனமாதிரிமே பெய்ய என்பீரேல்; ஆம்: பிரபஞ்சம் அந்நணம் பெய்யென்று தோற்றமாறெற்றனம்? இந்நணம் தோற்றவதில்லையாயின், இதைப் பெய்யென்றல் பெரும் பெய்யெய்யென்றோ? (வரும்.) இந்நணம் ருதராகன்.

அதுவாதம்.

ககவது காங்கிரஸ் தீர்மானங்கள்.

காங்கிரஸ் கடவுக்கைக்காகப் புளூ கம்பிட்டியாரால் தயார் செய்யப்பட்ட விதிசாலைக் கல்படுத்தி ஒவ்வொரு காங்கிரஸ் கம்பிட்டிக்கும் கல் அணுப்பி அவர்களுடைய அபிப்பிராயங்களுடன் வருகிற காங்கிரஸ்ஸில் பிரஸ்தாபிக்கவேண்டியது. இத்தியா வரவு செலவு விஷயமாக விசாரணையை ஏற்பட்ட ராயல் கமிஷன் ஸ்பரக்கமாய் விசாரணை நடத்தவேண்டும். தயார் செலவின் யுத்தரயுத்தங்களையும் விசாரிக்கவேண்டும்.

ஒரே அதிகாரி ரைலினியூ அதிகாரத்தையும் மஜிஸ்ட்ரேட் அதிகாரத்தையும் வகிக்கக்கூடாது. பிரேரேபணைசெய்தவர் மிஸ்டர் மனகோதரன் கோல்.

குரிகளை ஜட்ஜி தமக்குத்தேன்றியபடி கேள்விகள் கேட்டு அதற்குத் தகுந்தபடி தீர்மானம் சொல்லக்கூடாது நியாயத் தப்பானது. ஆகையால் குரி பில் என்னும் மசோதையை சட்டமாக்கக்கூடாது. மிஸ்டர் டப்ளியூ ஸி. பானர்ஜி அவர்களால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுப் பின் பலரால் எடுத்துப் செப்பப்பட்டது.

சுதேச சமஸ்தானங்களில் பத்திரிகைகளை அடக்கும் ஆக்ட் மிசத் தீங்கை விளைவிக்கத்தக்கது. மிஸ்டர் டெய்லர்க்கே அவர்களால் பிரேரேபணை செய்யப்பட்டது.

இத்தியா சிலில் சர்வீஸ் பரீட்சையை இங்கிலாந்திலும் இத்தியாவிலும் ஒரே காலத்தில் நடத்தவேண்டும். மிஸ்டர் காலிசான் பன்னர்ஜியவர்களால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு அவிகர பஞ்சாப் இவ்விடங்களிலிருந்துவந்த மகம்மதியப்பிரதிநிகளால் ஆதரிக்கப்பட்டது.

கமது தரைத்தனத்தார் ஆபிரிக்காவில் இருக்கும் இத்தியர்கள் படும் இம்சைகளை நீக்கி எல்லாப் பிரசைகளையும் பாரபக்யமின்றி நடத்தவேண்டும். பிரேரேபித்தவர் மிஸ்டர் பீம்ஜி.

சட்ட நிருபண சபைகளில் மெம்பர்கள் கேள்விகள் கேட்டுப்போது அக்கேள்விகளைக் கேட்கவேண்டிய தற்குக் காரணங்களையும் சருக்கமாய்த் தெரிவிக்கவேண்டும். இம்மாதிரி இங்கிலாந்திலுள்ள லார்ட்ஸ் (பிரபுக்கள்) சபையில் நடந்துவருகிறது.

இராணுவ, வைத்திய டிபார்ட்மெண்டுகளில் சில சீர்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டும். பிரஸ்தாபித்தவர் டாக்டர் பகஜேஜி.

Legal Practitioner's Bill, என்னும் மசோதாவிலும் அநேக தீங்குகள் விளைவதாயிருக்கின்றன. இம்மசோதா பலத்தைக் காண்டு மிஸ்திரிகிட்ட ஜட்ஜிகளும் கலெக்டர்களும் தங்கள் மனம்போனவாறு பீள்டர்கள் முதலிய சட்டாப்பியஞ் செய்பவர்களை நியாயல் தலத்தினின்றே அப்புறப்படுத்த முயலுவார்கள். இராணுவில் மிஸ்டர் சப்பாராய் அவர்களால் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

பெர்மெண்ட் செட்டில்மெண்டு விஷயம், மிஸ்டர் வெங்கடரத்தம் அவர்கள் கோராவரி தஞ்சை செட்டில்மெண்டுகளைக் குறித்தப் பேசினார்.

கல்கத்தா வைஸ்ரிகல் கவுன்சிலுக்கு காக்பூரிலிருந்து வரும் மெம்பர் ஜெனங்குணமதியின்மேல் சியமிக்கப்படவேண்டும்.

சுவான் விலையேற்றத்தால் வெள்ளிக்கு கோரும் மதிப்புக் குறைவை ஐரோப்பிய உத்தியோகஸ்தர்க்குக் கட்டிக் கொடுப்பதால் 1 1/2 கோடி ரூபா அதிகச் செலவாகிறது. ஆகையால் இவ் வகுக்கத்தை நிறுத்தவேண்டியது அத்தியாவசியகம். இது உண்மையில் இத்தியாவின் பணத்தை ஆங்கிலேயர் கொள்ளையடித்தக்கொண்டு போகிறதாயிருக்கிறது.

ரெயில் மார்ச்சமாய்ப் பிரயாணஞ் செய்பவர்களுக்கு கோரும் இம்சைகள் நீக்கப்படவேண்டும்.

காட்டிலாக்காவிலிகள் மாற்றப்படவேண்டும்.

உப்புரிசைத் தொலைக்கவேண்டியது.

உயர்தரப் படிப்பை வித்திசெய்யக் கவர்ன்மெண்டால் உதவி புரியவேண்டும்.

தூல் முதலியவற்றினின்று போட்டிருக்கும் இறக்குமதி கமிஷியம். பொதுஜன கண்மையைக் குறித்த சில சில்லறைத் தீர்மானங்கள். இன்செட்டாக்ஸ், எக்ஸைஸ், காட்டிள் ஏற்றுமத்தனம்; ஆர்ஸ் ஆக்ட், இராணுவக் கலாசாலைகளைப்படுத்தல், இராணுவ உத்தியோகம், வாலண்டியர் சைனியம் முதலிய விஷயங்களைப்பற்றி.

இங்கிலாந்தில் காங்கிரஸ் செலவிற்காக 60 ஆயிரம் ரூபா சான்ஷன் செய்யப்பட்டது. ஆ-ன்.

enormous improvement in the condition of the people which has followed the construction of railways. (Applause.) I call to mind at this moment an extensive region in North Behar which was fifteen years ago, remote from Railways, in which grain was often left uncut because there was no use and no market for it; and in which no wheeled carriage existed. A railway now runs through that region; and it has become one of the granaries of Northern India, securing, to far away tracts, immunity from famine, enabling tenants to pay higher rents, returning ample profit to the Government which made the Railway, and raising the local standard of comfort. This is not the only instance of the kind I could cite; but it is unnecessary to dwell on what you and I regard as a commonplace aspect of this question. And yet, Gentlemen, I have met intelligent men who maintained that an energetic railway policy is unsuited to India; and that we are running a risk in thus roughly shaking out of its immemorial torpor the immobile East. That is, we think, a narrow and shortsighted view to take. We, Gentlemen—you and I—believe that without material improvement there can be but little mental development; that without the free movement of trade a country must remain poor, and that a country which is ignorant and poor can have no real national life. Gentlemen, Railways are great correctives of poverty, for they provide markets for surplus produce and they stimulate energy in production, while equalising prices. They are also corrective of ignorance, for they efface the stagnating influence of isolation and distance. Furthermore, by bringing various Provinces and diverse people into touch, they familiarise people with new ideas and help the growth of national character. (Applause.)

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—There has been no rain during the last fortnight. The farmers pray that the weather may continue in this state till the harvesting operations, which have just been commenced in some places, are over. Considerable harm will be done to the crops if rain will fall now.

Health—Fever is prevailing throughout the District to a great extent and the death rate among the people owing to this cause is abnormal. We hope greater attention will be paid by the authorities to the sanitation of the District.

Tobacco—The planting of this staple product of the peninsula has commenced, and it is expected that before the end of next month the whole area under tobacco cultivation would be planted. We need hardly repeat what we had stated in a previous issue that the area under cultivation this year is much larger than in previous years, and the cost of cultivation is also considerably in excess of the cost of past years, on account of the rise in the value of manures of all kinds and the dearth of labour. If the weather be propitious and the plants would thrive well, the outturn of this year's tobacco crop would be an unprecedentedly large one, resulting in a fall of the price which has ruled here for the last two years.

Sir William Twynam—Our late Government Agent has quitted the Kachcheri Residency and taken his residence at Marine Villa Karair which was in the occupation of Mr Bastiampillai, First Interpreter to the Government Agent. This gentleman has now removed himself to the Town. Sir William was busily engaged the whole of the 15th Instant; and before laying down the baton of his office, he had filled up all vacancies and appointed all the newly created Registrars of Births and Deaths. His last prtronage is said to be the appointment of a son of the late Paul Mudaliyar and a close relation of the present Kachcheri Mudaliyar to a vacancy in the Kachcheri.

The Jaffna Kacheheri—We understand that Mr. N Subramen, Head Clerk of this Kachcheri is shortly to retire from the service. We hope Government will take this opportunity to introduce fresh blood into the Kachcheri.

The Clerical Examination—This Examination commenced in the different centres of the Island on the 15th Instant and concluded on the 17th. There were in all about 260 candidates, of whom 42 presented themselves from Jaffna.

—Mr. Bushnell S. Bastiampillai who was the chief Translator of the Jaffna Kachcheri for a long time has, we understand, been promoted as shroff of the Badulla Kachcheri from the 1st Proximo on a pay of Rs. 726. Mr. Bastiampillai is quite worthy of the promotion hav-

ing once held higher appointments under Government such as Inspector of Telegraphs and Governors's acting Tamil Interpreter and chief Translator in the Secretariat. He is to leave Jaffna shortly and we wish him all prospects in his new appointment—Cor.

The Ceylon Dinner in London—A dinner was given on the 15th Inst. at the Imperial Institute to Sir Joseph West Ridgeway, the Governor-elect of Ceylon. Lord Stanmore presided, and Lord Wolseley, Sir Arthur Birch, General Massey, and many merchants and planters from Ceylon were present. Lord Wolseley in a speech said the army was never better prepared than at present to do whatever was required of it. Sir W. Ridgeway made a long speech, in which he dwelt on the importance of the strategic position of Ceylon, especially of Colombo. He said he would do his utmost to extend roads and railways in the Island, and develop its industries. He would give special attention to irrigation and the promotion of commerce. As regards the defences of the Island, Sir Joseph said it would be his endeavour to improve the Volunteer Force, for he was of opinion that preparing for war was a guarantee of peace, and he hoped Ceylon would take her part.

CORRESPONDENCE.

THE CHANGE OF ADMINISTRATION.

The Editor of the Hindu Organ

Sir, January 20th 1896

Permit me to join you and the public in the general rejoicings at the commencement of a new era in the history of Jaffna. Certainly the year 1896 is an year of relief and promise to Jaffna. There is much in store for the future historian of Jaffna to narrate the history of the just passing seven and twenty years regime which will be a regular treat to the reading public and will serve as a guide to the future "Rajahs" of Jaffna. But it is a pity we have not a Macaulay, a Hume, or even a Creasy among us, to undertake the task. Now the Principality of Jaffna has been wrested, as it were, from the hands of a "Rajah" whose peculiar and antideluvian notions are proverbial, and handed over to a young and progressive administrator. It new behoves the general public and the representatives of the Fourth Estate to keep the new Agent informed regularly of our wants and grievances. Of course our wants are varied and grievances are many, but he should not be taxed with all at once. The foremost of them are decidedly the Northern Railway extension, the establishment of a Local Board and the supply of good drinking water for the Town. These matters should be urged almost immediately, reserving the minor ones for future occasions. Had the retiring "Rajah" treated the machinations and flatteries of his courtiers as did King Canute of old; the long rule of twenty seven years could not have become so unpopular and distasteful as it has proved to be. It is fervently to be hoped that the new administrator will be a proof to all such things and render his rule a memorable one and palatable to all alike, like the rule of the late Mr. Dyke.

Yours truly
Not A Courtier

A PERTINENT QUESTION

Sir, January 20th 1896

Is the Land Acquisition Minute, or as it is popularly known, "the Investment Minute," in operation in Jaffna, or not? I believe it has become a dead letter here; for I find that Mr. S. Bastiampillai, Mudaliyar of the Jaffna Kachcheri is now busily engaged in opening a large coconut estate somewhere in Vadamardchy east. Do Kachcheri Interpreters come under the category of Headmen, who are exempted from the operation of the minute?

I am, Yours truly
An Enquirer.

(We do not think a Kachcheri Interpreter is a Headman, as he is liable, as any other officer of Government, to removal on promotion or otherwise to any other parts of the Colony. Our opinion is that the Investment Minute is a great injustice to the Clerical Service. But if it is to be enforced by the Government for reasons best known to itself, the Kachcheri Mudaliyars are the last persons to be exempted from its operation, considering the vast influence they command in the country in general, and among the whole body of Headmen in particular. —Ed H.O.)

FRIENDLY SOCIETIES AND AGRICULTURAL BANKS.

Several remarkable attempts have been made to bring the cultivator into contact with the economic activities which form the industrial feature of India at the close of this century. Two years ago a few associations of the nature of rural friendly societies were started in Bengal. Their number has rapidly increased to 105, and they mark a new development in the social relations of the husbandmen. Heretofore the family and the caste have furnished the basis of responsibility in the various mishaps and incidents of peasant life. The 105 provident companies now reported on in the Bengal Government GAZETTE include not only friendly societies to meet the expenses connected with deaths, births, and marriages, but also fever and pilgrimage associations. The principle on which they are all founded is nearly identical. There is no capital in our ordinary sense of the term, nor are there any invested funds. The members pay an entrance fee, generally a rupee, but often less, and obtain for it one share in the concern. These initial payments are chiefly absorbed by expenses connected with the formation and early management of the company. But each shareholder enters into a liability to contribute a fixed payment when any of the incidents for which the society provides takes place among the members of the little corporate body.

Thus in the case of a death company the nominee of the deceased shareholder is entitled to receive a contribution from all the other shareholders. In the same way, when the marriage of a daughter takes place a fee is collected from each of the shareholders to meet the expenses. A similar provision is made for births. The object of the fever company was to relieve shareholders stricken with the disease, out of subscriptions levied at the rate of three farthings a month. The Pilgrim Provident Company, to particularize one example, is divided into 2,000 shares. Every shareholder pays half a rupee on admission, and each group of eight shareholders must subscribe among them two rupees a month. This fund is so arranged that if all the shares be taken up it would allow Rs. 400 a month among a group of eight persons while on pilgrimage. If more than eight persons go on pilgrimage in any one month the sum divisible among is proportionally reduced. In the case of a shareholder dying at a holy place his heir receives the amount due.

The chief advantage of these small rural societies is the extreme simplicity of their accounts. Their weakness arises from the very loose bond which unites the shareholders. Each member pays in so petty a sum on joining, and his vested interest in the stability of the society is so slight, that if claims become numerous he is apt to sacrifice his membership rather than discharge the claims upon him. The Fever Society broke down under the strain, and the difficulty of collecting claims is common to almost all of them.

In the Madras Presidency the efforts at economic association take another form. Lord Wenlock lately deputed a civilian of wide experience to inquire into the possibility of creating a system of agricultural banks. That such banks are not impracticable is proved by the existence of 140 petty loan funds in the Madras districts. Many of these are situated in strictly rural tracts and are entirely managed by the people themselves. Until lately they received no State recognition or aid of any extraneous sort, and, indeed, had to encounter serious legal difficulties. The officer appointed to inquire into the matter, Mr. Nicholson, has now submitted his report, with a draft Bill putting his recommendations into a legislative shape. We are indebted to Mr. Henry Beauchamp, of Madras, for a lucid and interesting summary of the conclusions arrived at. Space precludes us from reproducing his communication in full, but we gladly extract some of its most important statements.

The central feature of the scheme is not the mere establishment of agricultural banks, or any assumption that banking credit, as opposed to the system of the village money-lender, forms per se a relief from rural indebtedness. It recommends the encouragement by every possible means of facilities for rural thrift. It urges as one of the best of these means the promotion of village banks of the co-operative type similar to those among the rural populations of Europe and America. Such banks are not provided for by the existing law of India, and they require special legislative treatment in regard to their formation, supervision, and finance. The sketch Bill would create a Commissioner for Rural Credit, who should combine in some respects the duties of the British Registrar of Friendly Societies with those of the American Commissioner of Saving Banks and of the Italian Director of Agriculture. Mr. Nicholson claims that his sketch Bill does not contain a single provision that is altogether novel. He starts from the powers and duties which have grown out of a similar necessity among the small cultivators of Germany and Italy, and he modifies those powers and duties to suit the conditions of the Indian husbandman. Other chapters of the draft Bill deal with savings banks, agricultural associations, and land improvement banks. Mr. Nicholson's report should be studied by all interested in peasant banks, whether in Europe or in India. He does not underrate the difficulties. But it is interesting to note that the Madras Government has, like the Government of the adjoining Presidency of Bombay found itself compelled to address itself seriously to the question.

Ten years ago it seemed probable that the scheme of agricultural banks so long and ably advocated by Sir William Wedderburn would be adopted for the Bombay district. The Bombay Government inclined to give it a trial, and Sir William Wedderburn personally urged his proposals upon the Governor-General in Council at Simla. There was, however, one difficulty from which the supreme Government could not find an escape. If the rural banks were to have no special facilities for realizing their loans they would be unable to charge the low interest which suffices upon good security. If special facilities were to be accorded to them by law those facilities might not only operate injuriously towards other creditors, but they might amount in the eyes of the people to a new burden laid by Government upon the land. It is needless, however, to dwell on the difficulties in the way of bringing cheap money within reach of the peasant cultivators of India. Had those difficulties not been serious a system of rural banks would have been introduced into India years ago. —"London Times."